x Quatr̄ redēptio facta a dño dr̄ copioſa

uid ⁊ oībus habitātibus irl̄m: in ablutionē pctōꝛis ⁊ mēſtruate (⁊ copioſa apud eū re.) .i. copioſum p̄ciū nr̄e redēptōis ipſemet xp̄s. .j. Coꝛ. .j. Factus eſt nobis ſapia ⁊ iuſticia ⁊ ſanctificatio ⁊ redēptio. .j. Coꝛ. vj. Empti eſtis p̄cio magno. .j. Pet. ij. Non coꝛruptibilibus auro vel argēto redēpti eſtis de vana vr̄a ꝯuerſatōe paterne traditiōis ſ; p̄cio ſan. q̄ſi agni incōta. ⁊ imma. xp̄i ieſu copioſa dr̄ redemptio: q: p̄ciū ſufficiēs fuit ad redemptionē mille miliū mūdoꝝ. cū eīn ſit xp̄s p̄ciū nr̄m q̄ eſt verus deus ⁊ verus hō in infinitū excedit redemptū ſ; magnitudo amoꝛis menſurā aut numerū noſcit Joh. iij. Sic deus dilexit mūdum vt fi. ſuū vni. daret: ideo dicebat Job. vj. Utinā appenderent pctā mea q̄bus irā meruī ⁊ calamitas quā pa. in ſta. quaſi harena maris h̄ grauioꝛ appareret ex illa ſupabūdātia p̄cij accipit papa ⁊ epī ⁊ qui ſunt theſaurarij dñi indulgētias q̄s faciūt: Et poſſet aliquis dicere parū ꝓdeſt nobis miſcdia eius: q: apud eū manebit ſicut aqua ſtagni nec deriuabit̄ vſq; ad nos ſicut aqua fōtis: ⁊ reſpōdet imo fluet miſcdia eius ſicut fluuius. Uñ Eccl'ſ. xxxix. Bñdictio illius quaſi fluuius inūdabit: ⁊ quō cathacliſmus terrā inebriauit: ⁊ h̄ eſt qd̄ ſequit̄.

7 **Et ipſe redimet iſrahel: ex omnibus iniquitatibus eius.**

(Et ipſe) .q.d. ab eo ⁊ apud eū copioſa miſcdia ⁊ redemptio: q: ipſe ⁊ nō alius (redimet) ꝓpꝛio ſanguine (iſrl') .i. ppl'm fidelē q̄ credit in eū (ex oībus iniq̄tatibus eius) .i. ex debito pene cuius debitoꝛ erat ꝓ oībus iniq̄tatibus ſuis hō maculatus erat ⁊ obligatus ꝓpter pctm̄ maculā lauat ⁊ delet xp̄s ꝑ gratiā quā infundit pene debitū ſoluit ꝑ penā quā ſuſtinuit ⁊ ſic ꝑ xp̄m plene redimit̄ hō Eſa. xliij. Ego ſum ego ſum qui deleo ini. tuas ꝓpter meā. ſola grā mea. Eodē. xliiij. Delevi vt nu. ini. tuas: ⁊ nebulā pec. tua reuertere ad me qm̄ rede. te. Greg. Nullū pctōꝛē reuertētem deſpicit qui pctōꝛes redimere venit.

Ps. cxxx.

Pſalmus CXXX

1 **Domine non eſt exaltatum coꝛ meū neq; elati ſunt oculi mei.**

(Dñe nō eſt ⁊c.) hic. xij. gradus .ſ. humilitas q̄ poſt p̄cedntē ps. recte ponit̄: q: in illo actū eſt de pnīa q̄ ſine humilitate inutilis eſt. Titulus q̄ ſupra. Intentio monet ad vtilitatē interioꝛē ⁊ exterioꝛē. Modus biptitus eſt ps. Primo remouet a ſe vir iuſtus oēm ſupbiā vel ſigna ſupbie. Scdo exēplo ſuo inuitat ad ſpem ibi (ſperet iſrl') vir igit̄ iuſtus in cuius ꝑſona ꝓpħa hic loquit̄ volēs oſtēdere ſe humilē intus ⁊ extra remouet a ſe ꝯtrariū dicens. (dñe) cui ſoli patēt coꝛda ⁊ renes hoim (non eſt exaltatū coꝛ meū) qd̄ eſt verū ſacrificiū deo: vñ ſupra. Sacrificium deo ſpūs ꝯtrib. coꝛ cōtri. ⁊ hu. tale coꝛ aſcēdit ad gloꝛiam. Nā q̄ ſe hūiliat exal. Luc. xiiij. ⁊ Prouer. xxix. Hūilē ſpū ſuſcipiet gloꝛia. Et Eccl'ſ. xj. Sapia hūiliati exaltabit ca. eius. ecōtrario coꝛ ſupbū deſcēdit in ruinā Prouer. xvij. Qui altā facit domū ſuā querit ruinā. Eodē. xvj. Contritionē p̄cedit ſupbia ⁊ ante ruinā exal. ſpūs (neq; ela. ſunt oculi mei) qd̄ eſt ſignū interioꝛis ſupbie. q.d. interioꝛem ⁊ exterioꝛē ſupbiā expuli a me cui dñs ꝯminat̄ Eſa. x. Uiſitabo ſup fructū magnifici coꝛdis aſſur ⁊ ſup gloꝛiā multitudinis oculoꝛū eius. Eodē. ij. Oculi ſublimis hoīs hūiliati ſunt .i. humiliabunt̄ ⁊ incuruabit̄ altitudo viroꝝ: ideo dr̄ Eccli. xxiij. Extollentiā oculoꝝ meoꝛū ne de. mihi. ⁊ oē deſideriū auerte a me Job. xj. Quid te eleuat coꝛ tuū ⁊ q̄ſi magna cogitās attonitos ha. o. de hijs dr̄ Prouer. xxx. Generatio cuius excel. ſunt o. ⁊ palpebꝛe eius in altū poꝛrecte (neq; ambu. in mag.) .i. cū magnatibus vel in pompoſa ſocietate qd̄ vtrūq; eſt ſignū ſupbie Amos. vj. Ue vobis q̄ opulenti eſtis in ſyon ⁊ ꝯfidi. in mon. ſa. opti. capi. po. ingrediētes pompa do. dñi .i. eccleſiā. de talibus dicit be. Ber. ad Eugeniū. Tu paſtoꝛ p̄cedis deauratus cū multa ſocietate circūdatus varietate oues q̄d faciūt ſi auderē dicere demonū magiſq; ouiū paſcua h̄ ſic factitabat petrus ſic paul' ludebat. q.d. nō. iō p̄cipit Deut̄. xvij. Ne rex multiplicet ſibi equos ne reducat ppl'm in egyptū exēplo malo equoꝛū numero ſubleuatus: vel (neq; ambul' i mag.) .i. nō ſupbiui de magnis factis vel dictis vel virtutibus ſicut Job. xxxj. Si ambulaui in vanitate ⁊ feſtinauit in dolo pes meus: ⁊ infra. Si letatus fui ſup diuitijs meis multis: ⁊ q: plurima reperit manus mea ſi videbā ſolē cū fulgeret ⁊ lunā incedentē clare ⁊ letatū eſt in abſcondito coꝛ meū: ⁊ oſculatus ſum manū meā oꝛe meo q̄ eſt iniquitas maxima ⁊ negatio ꝯtra deū altiſſimū: vel.

Neq; anbulaui in magnis: neq; in mirabilibus ſuper me. 2

(Neq; am. in mag.) .i. nō ingeſſi me in magnos ꝯuētus ſiue ad ꝯcilia magna nō iui nō vocat' qd̄ eſt ſupbie ⁊ elationis ſignum Eccli. xiij. Ne improbus ſis ne impugnaris exēplo tuo in domo regis (neq; in mira. ſup me) .i. nō affectaui aliqua facere ſup virtutē meā. vñ hoīes admirent̄ ſicut multi q̄ ex factis ⁊ dictis magis querunt gignere in ꝑplo admirationē q̄; edificationē ſicut ſymon magus voluit facere qualia apl'i faciebāt cū tñ non eſſet talis: ⁊ ideo (in mirabilibus) ſupꝛa ſe .i. ſupꝛa virtutē ſuā voluit ambulare Acuum. viij. Item (in mirabilibus) ſup ſe ambulat. q̄ pluſq; poſſit attentat vt mirādus appareat. contra qd̄ dr̄ Eccl. iij. Altioꝛa te ne queſie. ⁊ foꝛtioꝛa te ne ſcrutatus fueris Hiere. xlviij. Audiuimus ſupbiā moab ſuperbus eſt valde ſublimitatē eius ⁊ arrogantiā ⁊ ſupbiā ⁊ altitudinē coꝛdis eius ego ſcio ait dñs Jactantiā eius ⁊ arro. eius ⁊ q nō ſit iuxta eam virtus eius: nec iuxta qd̄ poterat conata ſit facere. Monſtrat̄ exterius elatio coꝛdis. — A Signa electiōis ſupbie
Primo in colli erectōe Job. xv. Cucurrit aduer. deum extēn. col. Scdo in oculoꝛū excellentia Prouer. xxx. Generatio cuius excelſi ſūt oculi. Tercio in greſſus ꝯpōne ⁊ digiti extēſione Prouer. ix. Hō apoſtata vir inutilis gradit̄ oꝛe ꝑuerſo ⁊ annuit oculis terit pede. digito loquit̄: de his tribus ſil' dr̄ Eſa. iij. Pro eo q eleuate ſunt filie ſyon ⁊ ambu. col. exten. ⁊ nutibus. o. ibāt ⁊ plaudebāt ⁊ ambulabāt ⁊ pedib' ſuis ꝯpoſito gradu ⁊c. Quarto in locutōe Dan. xj. Aduerſus deū deoꝝ loquit̄ magnifica. Quinto in auditu Zach. vij. Aures ſuas aggrauauerūt ne audirēt legem Sexto in habitu ⁊ geſtu coꝛpis Eccl'. xix. Ex viſu cognoſcitur vir: ⁊ ab occurſu faciei cognoſcit̄ ſenſatus amict' coꝛpoꝛis ⁊ riſus dentiū ⁊ inceſſus hoīs ennūciāt. de illo ſeq̄t̄.

Si uon humiliter ſentiebam: ſed exaltaui animam meam. 3

(Si nō hūil'r) .q.d. nō ambulaui in magnis ne. in mi. ſupꝛa me (ſi nō) .i. ſ; (hūiliter ſentiebā) de me qd̄ ꝯſtuere humilitatis. Aug. Uera hūilitas eſt ſenſus ꝓpꝛie vacuitatis ſic ſentiebat de ſe abꝛahā cū dixit. Loq̄r ad dñm meū cum ſim puluis ⁊ cinis. Et Paulus .j. Coꝛ. xv. Ego ſum minimus apl'oꝝ q̄ nō ſum dign' vo. apl'ſ ⁊ xp̄s ego ſum vermis ⁊ nō hō. ꝯ ſunt aliqui q̄ de ſe magna ſentiunt de alijs ꝑua: ꝯ q̄s dicit Eſa. v. Ue q̄ ſapiētes eſtis in. o. v. ⁊ co. vobiſmetipſis pꝛu. Rom. xij. Nō alta ſapiētes ſ; hūilib' cōſentiētes: vel ſic vt tot' verſus ſub vna clauſula legat̄ (ſi nō hu. ſentiebā ſ; ex.) iactādo vl' gloꝛiādo (aīā m.) male — B Exaltat ſe q̄s q̄tuoꝛ modis
accidat mihi ſupple. aīam ſuā exaltat q̄ ſibi bonū qd̄ non habet arrogat. vt ꝑhi q̄ dicūt Labia nr̄a a nobis ſunt: vel q̄ meritis ſuis imputat vt phariſeus Luce. xvij. Aut q̄ de bono ſuo extollit̄ coꝛde: aut qui ſingulariter vult viderī ꝯ q̄s dr̄ .j. Coꝛ. iiij. Quid habeſ qd̄ nō accep. ſi aūt accepiſti ⁊c. ſequit̄.

Sicut ablactatus eſt ſuper matrem ſuam ita retributio in animam meam. 4

(Sicut) .q.d. ſicut hūil'r ſenſi ⁊ aīam meā nō exaltaui (ſicut ablactat') puer a lacte mr̄is de nouo ſepatus incūbit adhuc ſup matrē ſuā querēs adhuc lacte ei' refici ⁊ tñ nō cibat̄ lacte ſ; cibo melioꝛe ⁊ honoꝛabilioꝛe (ita) ſm̄ hunc modū fit (retributio in aīa. m.) q: cū ſe hūiliat circa minima eleuat̄ ad maioꝛa ⁊ plus dat̄ ei q̄; ſperet: vel ſic vt ad p̄cedēs referat̄ ꝯſtructio h̄ mō (ſi nō hūil'r ſentiebā) ſ; ex (exal. a. m ſicut ablac.) .i. a lacte ſepatus erit (ſup matrē ſuā) .i. indigēs adhuc lactari a mr̄e ꝓpter infantiā lāguet ⁊ perit ſupple (ita retributio in. a. m.) .i. ab aīa. m. pereat

vel planius (ſicut ablactatus).i.de nouo a lacte ſepatus
ſup matrē ſuā ſtat querēs lac:⁊ nō daꝛ (ita retributio) fi-
at (in aīa mea).i.cū queſierit nō deꝛ ei ſi eam exaltaui: vl'
(ſicut ablactatꝰ ſup matrē ſuā).i.aurē ſuā cū gaudio du
caꝛ ad mēſam pr̄is vt yſaac Geñ.xxj.ita retri.in.a.m.) fiat
vt poſtꝙ̄ fuerit a lacte tp̄alis iocūditatis ſepata cum gau
dio ducaꝛ ad mēſam eterne iocūditatis. Et nota ꝙ eſt mr̄

C
Mat duplex: ⁊ q̄ſi ab vberibꝰ vniꝰ ablactari debemꝰ alteriꝰ do nunꝙ̄.

a cuiꝰ lacte bonū eſt ſepari ⁊ nunꝙ̄ lacte ipſius potari.ſ.
adulatoꝝ. Vñ Prouer.j. Fili ſi te lactauerit pctōꝛes ne ac
quieſcas eis:qꝛ lac iſtud venenoſum ⁊ ꝗ potaꝛ ex illo mo
riꝛ. vñ Treñ.iiij. Lamie nudauerūt mām̄as lactauerunt
catulos ſuos lamie dicunꝛ q̄ſi lanie. hec ſunt adulatores
qui adulando laniāt vanitatē v̄tutis Job.iij. Quare non
in vulua mortuꝰ ſuꝫ egreſſus ex vtero nō ſtatim perij cur
excep.ge.cur.lac.vbe. iſto lacte fere oēs magnates potāꝛ
copioſiſſime:qꝛ volunt ſibi dici placētia licet falſa. ⁊ ideo
oēs miniſtri eoꝝ adulatores ſunt Prouer.xxix. Priceps
qui libēter audit v̄ba mēdacij oēs miniſtros habet impi-
os: iſtis nutricibꝰ maledictioneꝫ impcaꝛ Oſee.ix. Da eis
dñe ꝗd dabis eis vuluā ſine liberis ⁊ vbera arētia vuluā
ſine liberis vt nō poſſint parere. vbera arētia: vt etiam qđ
pariūt nō poſſint nutrire. ꝓpter h̄ dꝛ Geñ.xxj. Qꝛ abraam
fecit grāde ꝯuiuiū cū yſaac fuit ablactatꝰ. Yſaac eñi abla-
ctaꝛ cū hō a mūdi gaudio ſepaꝛ. dicens cū ꝓpha. Renuit
ꝯſolari aīa mea. ⁊ cū Salo. Eccl'i.ij. Riſū reputaui errorē
⁊ gaudio dixi ꝗd fruſtra decipis. Sūt aūt ꝗ nunꝙ̄ volunt
ablactari etiā ſenes. De ꝗbus Eſa.lxv. Nō erit ibi infans
dieꝝ ⁊ ſenex ꝗ nō impleat dies ſuos q̄m puer centū anno
rū morieꝛ. Itē eſt alia mr̄ ſiue nutrix a cuiꝰ vberibꝰ nūꝙ̄
ablactari dꝫ hō donec veniat ad mēſam pr̄is.ſ.xp̄s vl' p̄di
cator cuius vbera ſunt duo teſtamēta lac eruditio. Vñ.j.
Pet.j. Quaſi mō ge.infan.rōna.ſine do.lac ꝯcupi. de hac
nutrice dꝛ Exo.ij. Vis vt vocē tibi mulierē hebreā nō egy
ptiacā ꝗ nutrire poſſit īfātulū: ſi ꝗs ab hac nutrice ſepaꝛ
ꝯfuſione replebiꝛ. Vñ.ij. Reg.iiij. dꝛ ꝙ filius ſaul cecidit
a nutrice ⁊ claudus eſt effectus vtroqꝫ pede et miphibo-
ſeth appellatus eſt qđ interp̄taꝛ os ꝯfuſum. ſequiꝛ.

¶ Speret iſrael in domino: ex hoc nunc et
5 vſqꝫ in ſeculum.

¶ Speret) Scđa ps vbi poniꝛ ꝯcluſio pſ̄. vbi exēplo ſuo
alios inuitat vir aſcēdens ſperare in dño: vñ dicit (ſperet
iſrl').i.ppl's xp̄ianꝰ (in dño) ⁊ nō in alio.j. Mach.xv. Co
gitate p generationē ⁊ generationē q̄m oēs ꝗ ſperāt in eū
nō infirmanꝛ Eccli.ij. Qui timetis deū ſperate in illū ⁊ in
oblectatōe veniet vobis miſcđia. ⁊ infra Reſpicite filij na
tiones hoīm q̄m nullus ſperauit in dño ⁊ ꝯfu.eſt (ex hoc
nunc ⁊ vſqꝫ in ſe.).i.in oī tp̄e quouſqꝫ.ſ.veniat ad eterni-
tatem vbi nō erit ſpes ſꝫ res.

Pſalmus CXXXI

Pſ.cxxxj.

1 Memento domine dauid: et omnis
manſuetudinis eius.

¶ Memēto dñe) h̄ eſt terciuſdecimus gradus
ſcꝫ ſollicitudo edificādi domū dei ⁊ recte poniꝛ iſte gradꝰ
poſt duos p̄cedētes: nā in illis edificauit ſeipm̄ vir aſcen-

A
Qui alios inſtruit ſe prius edificet.

dens p pniam ⁊ humilitatē. de ꝗbus agiꝛ ibi. hic aūt intē-
dit alios edificare: ⁊ pmo dꝫ hō ſeipm̄ edificare.i.in edifi-
cio dei ponere: ⁊ poſtea alios. Vñ.j. Thim.iiij. Attende ti
bi ⁊ doctrine inſta in illis h̄ eñi faciēs ⁊ teip.ſal.fa. ⁊ eos ꝗ
te audi. Eccl's.ij. Magnificaui opa mea edificaui mihi do
mos. De h̄ dicit be. Berñ. ad Eugeniū Oēs de fonte pe-
ctoris tui publice bibūt. ⁊ tu ſolus ſeorſum ſitiēs ſtabis: ſꝫ
maledictus ꝗ partē ſuaꝫ facit deteriorē: ꝗd ille ꝗ penitus
ſe reddit exptem ſane deriuanꝛ aque tue in plateis hoies
⁊ iumēta ⁊ pecora bibūt ex eis quin ⁊ camelis pueri abra
he potū tribuis. ſꝫ inter ceteros bibe ⁊ tu de fonte putei tui
alienꝰ inquit nō bibat ex eo nō ꝗd tu alienꝰ ſit tibi es. de-
niqꝫ ꝗ ſibi nequā cui bonꝰ: pꝫ igiꝛ ordo pſ̄. titulus qui ſu-
pra. Intētio monet ad edificationē domus dei. Modus
tripartitꝰ eſt pſ̄. Primo p̄caꝛ vir iuſtus vt voluntatē ſuā
de edificādo domū deo impleat dñs. Scđo oñdit domum
edificatā ⁊ vbi ſit edificata ibi (ecce audiuimus) Tercio
dicit ꝓmiſſiōes dei factas edificate ſyon: ibi (iurauit dñs)
Dicit ergo (memēto ⁊c.) ⁊ loquiꝛ ꝓpha in pſona totius

Allegorice in perſona xp̄i.

xp̄i.i.in pſona capitis ⁊ corpis. ſicut dicit glo. ꝗ ſatis ꝯfu-
ſa ⁊ obſcura eſt: ſꝫ vt planior ſit expō. Primo exponemus
de xp̄o. Scđo de viro iuſto: vtrūqꝫ eñi p dauid deſignaꝛ. ſi
cut dicemꝰ infra. ꝓpha igiꝛ in pſona xp̄i ad patrē loquēs
cui oia attribuit dicit (memēto).i.memorē te eſſe oſtēde.

B
Dauid figurat xp̄m triplici rōe

(dñe) pr̄ qui oia potes (dauid) ſpūalis.i.xp̄i ꝗ p eū ſigna
tur triplici rōne. Primo rōe dignitatis. dauid eñi fuit rex
irl'm. ⁊ xp̄s rex eccleſie: vñ ſupra in pſ̄. Tu es ipſe rex meꝰ
⁊ deus meus ꝗ mādas ſa.iacob. Scđo rōne humilitatis
dauid eñi in dignitate regia ſeruauit humilitatē: ſic ⁊ xp̄s
vñ pedes lauit diſcipulis Joh.xiij. ⁊ multa ſilia fecit ꝓpē
que dicit Math.xj. Diſcite a me qꝛ mitꝭ ſum ⁊ hu.corde.
Tercio rōne interp̄tatōis nois. Dauid eñi interp̄taꝛ ma
nu fortis aſpectu deſiderabilis. ⁊ xp̄s fuit manu fortis in
paſſione vbi fortiter fortē diabolū debellauit manu arma
ta: vt dicit be. Berñ. ſꝫ cruci affixa. nō equo reſidēs ſed in
cruce pendēs. Itē manu fortis eſt mō ſuos fortiter cuſto
diēdo ſeu tenēdo Joh.x. Cū ſit nemo ꝗ de manu tua poſ-
ſit eruere. Itē manu fortis in iudicio q̄n fortiter pcutiet in-
imicos ſuos in poſteriora. vñ ſupra. Tanꝙ̄ vas fi. cōfrin.
eos. ꝓpter h̄ diciꝛ ad Heb.xj. Horrendū ē incidere in ma.
dei vi. Job.xiij. Manū tuā longe fac a me: ⁊ formido tua
nō me terreat. Itē aſpectu deſiderabilis fuit xp̄s: ad lr̄aꝫ
ſpecioſus ⁊ gratioſus in ꝯuerſatōe ⁊ allocutōe: ſꝫ magis ī
reſurrectōe adhuc in pulchritudinē aīe ſꝫ pmaxime in di-
uinitate. Vñ dixit Jacob Geñ.xxxij. Vidi dñm facie ad
faciē: ⁊ ſal.fa.eſt aīa mea: ⁊ iō etiā moyſes orabat Exodi.
xxxiij. Si inueni inquit gratiā in cōſpectu tuo oñde mihi
faciē tuā vt ſciā te. ⁊ pſ̄. Oſtēde no.fa.tuā ⁊ ſal.erimꝰ (et
ois man.eius) memēto.ſ.i.ipſiꝰ memorē te eſſe oñde. ꝓpē

C
De māſuetudine xp̄i

meritū māſuetudinis eius. ad lr̄am eñi xp̄s māſuetus fu
it qꝛ nec irritauit: nec irritatꝰ fuit Eſa.xlij. Non clamabit
nec accipiet pſonā neqꝫ audieꝛ foris vox eiꝰ calamū quaſ
ſat nō ꝯterēt ⁊ lignū fumigās nō extinguet ī veritate edu
cet iudiciū nō erit triſtis neqꝫ tur. Hiere.xj. Ego q̄ſi agnꝰ
māſuetus ꝗ portaꝛ ad victimā: ⁊ dicit (ois) qꝛ neqꝫ cōtu
melijs verboꝝ neqꝫ moleſtijs verberū neqꝫ iniurijs reruꝫ
irritatꝰ fuit. De pmo dꝛ in pſ̄. Qui inq̄rebāt p̄ala mihi lo
cuti ſūt va. ⁊ do. tota die ⁊c. ⁊ nō ha.in ore ſuo re. De ſcđo
dicit Eſa.liij. Sicut ouis corā ton.ſe obmu. De tercio dꝛ
Eſa.l. Corpus meū dedi pcut. ⁊ genas me.vellen.j. Peꝛ.
ij. Cum malediceretꝛ nō maledicebat cū pateretꝛ nō ꝯmi.
tradebat aūt ſe iudicāti iniuſte. ſequiꝛ.

¶ Sicut iurauit dño: votū vouit deo iacob 2

¶ Sicut iurauit).q.di. adhuc memento dauid ſpūalis.i.
xp̄i vt impleat ſicut (iurauit dño) ⁊ ſicut (votū vouit deo
iacob).i.quē coluit iacob. h̄ eſt da vt xp̄s qđ firmiter ꝓpo
ſuit ⁊ voluit impleat: ſꝫ nunꝗd nō poterat xp̄s implere qđ

D
Duplici rōne poſtulat a deo impleri qđ pmiſit.

ꝓpoſuerat ⁊ ſoluere qđ ꝓmiſerat: ꝯſtat ſic qꝛ deus eſt ⁊ h̄
credebat ꝓpha q̄re ergo p̄caꝛ h̄ duplici rōne. Primo vt
oñdat ꝙ quicꝗd habet xp̄s habet a pr̄e. Vñ Joh.v. Nō
poſſuꝫ ego a meipſo fa. quicꝙ̄. Scđo vt oñdat ꝙ ſicut vo
luntas ꝓmittēdi eſt a deo ⁊ ita facultas implēdi. vñ Aug.
Nemo p̄ſumat viribꝰ ſuis reddere ꝗ vouit: ꝗ eñi te hor-
taꝛ vt voueas ipſe te adiuuat vt reddas h̄ eſt qđ dꝛ Phi
lip.ij. Ipſe dat ⁊ velle ⁊ pficere pro ſua bona voluntate.
Eſa.xxvj. Omnia opa nr̄a opatus es in nobis dñe. Cete
ra ꝗ ſequunꝛ eodē mō exponunꝛ de capite ⁊ de corpore ⁊
modica eſt differētia in expōne: ideo totū pſ̄. a capite ex-
ponemus. Moraliꝛ de viro iuſto. dicit ergo ꝓpha in pſona

E
Moraliꝛ de viro iuſto pmo q̄liter eiꝰ fortitudo in q̄tuor ꝯſiſtit

viri iuſti (memēto dñe dauid).i.viri iuſti manu fortis et
aſpectu deſiderabilis manu fortis. hñ opando aſpectu de
ſiderabilis honeſte ꝯuerſando: vel manu fortis in actiua
aſpectu deſiderabilis in ꝯtēplatiua tm̄ fortitudo manꝰ iu-
ſtoꝝ in q̄tuor ꝯſiſtit. Primo in magnoꝝ ⁊ difficiliū opeꝝ
executōe. De quo ſupra. Vt arcū ereū poſuiſti bra.meum
Scđo in forti tentione vt nullatenus dimittat bonuꝫ qđ
incepit Job.xxvij. Donec deficiā nō recedā ab innocētia

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf